

Humblement agenouillés devant l'autel

Par Jeremy R. Jaggi
des soixante-dix

Shpirtrat e Përulur Gjunjzohen tek Altarët

Nga Plaku Xheremi R. Jagi,
i Të Shtatëdhjetëve

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous contractons et honorons nos alliances, nous nous lions au Sauveur, en obtenant un meilleur accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Je remercie le chœur pour le témoignage rendu à travers ce nouveau cantique.

Le nouveau cantique de Sainte-Cène « Pain de vie, toi, l'eau vive » me touche profondément. Une strophe du cantique dit : « Mon cœur brisé je viens offrir à l'autel, baissant le front. »

Ma compréhension de ces mots s'est approfondie peu de temps après que notre famille a quitté Newbury Park, en Californie, pour servir dans la mission d'Ogden, en Utah, en 2015. J'ai reçu une invitation à visiter la base aérienne de Layton en Utah. Je n'étais jamais allé sur une base militaire et je n'avais jamais rencontré d'aumônier de l'armée ni les hommes et les femmes qui travaillent à la sécurité et à la protection de leur pays.

L'aumônier Harp, comme les milliers d'autres aumôniers bénévoles et professionnels qui servent dans nos prisons, hôpitaux et installations militaires à travers le monde, m'a inspiré et édifié. La dernière étape de la visite était le sanctuaire. J'ai demandé à l'aumônier s'il intervenait auprès de toutes les personnes qui désiraient se recueillir, prier, méditer et adorer. Il est allé vers l'avant de la chapelle et a pris une croix de derrière les rideaux. Il m'a dit qu'il utilisait la croix pour les services protestants et catholiques. J'ai demandé ce qu'il utilisait pour nos frères et sœurs juifs. Il est allé à l'autre extrémité du mur avant et a sorti une étoile de David.

J'ai alors demandé : « Que faites-vous pour

Ndërsa i bëjmë dhe i nderojmë besëlidhjet tona, ne lidhemi me Shpëtimtarin, duke fituar qasje më të madhe te mëshira, mbrojtja, shenjtërimi, shërimi dhe prehja e Tij.

Faleminderit korit për dëshminë tuaj nëpërmjet atij himni të ri.

Himni i ri i sakramentit "Bread of Life, Living Water" ["Buk' e Jetës, Uj' i Gjall'"] ma mbush shpirtin. Një varg në këtë himn thotë: "Tani vij para altarit, zemrën e thyer ia ofroj Atij".

Kuptueshmëria ime për këto fjalë u thellua pasi familja jonë u largua nga Njubëri-Park i Kalifornisë, për të shërbyer në Misionin e Jutës, në Ogden në vitin 2015. Mora një ftesë për të vizituar bazën e forcës ajrore "Hill" pranë Lejtonit të Jutës. Nuk kisha qenë kurrë në një bazë ushtarake, as nuk kisha takuar ndonjëherë një kapelan ushtarak ose burra dhe gra që punojnë për të ofruar siguri dhe mbrojtje për vendin e tyre.

Kapelani Harp, si mijëra kapelanë të tjerë vullnetarë dhe profesionistë që shërbejnë nëpër burgje, spitale dhe repartet tona ushtarake në mbarë botën, më frymëzoi dhe më lartësoi shpirtërisht. Ndalesa jonë e fundit në bazë ishte shenjtërorja. E pyeta kapelanin nëse ai administronte shërbesa për të gjithë njerëzit që dëshironin të përsiatnin, të luteshin, të meditnin dhe të adhuronin. Ai shkoi drejt murit të përparmë të sallës kishtarë dhe nxori një kryq nga pas perdeve. Ai tha se e përdorte kryqin për shërbesat protestante dhe katolike. E pyeta se çfarë përdorte për motrat e vëllezërit tanë hebrej dhe ai shkoi në anën tjetër të murit të përparmë dhe nxori një Yll të Davidit.

Pastaj e pyeta: "Po për shërbesat e shen-

les services des saints des derniers jours ? » Il a rangé ces symboles et a montré du doigt l'autel en bois au milieu du sanctuaire. Il a dit que les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours préparent et bénissent le pain et l'eau sur l'autel. J'ai demandé si le large autel qui semblait fixé au sol était retiré avant les services de nos frères et sœurs juifs, musulmans, catholiques ou protestants. Il a répondu que l'autel restait en place, car plusieurs de ces confessions l'utilisent aussi à leur façon.

Abraham a construit un autel, a lié Isaac et s'apprêtait à sacrifier son fils unique quand sa main a été retenue. Il a alors déclaré, comme le Seigneur : « Me voici ! » Combien de fois le grand Je Suis ou l'un de ses prophètes ont-ils répondu à l'appel par ces mots : « Me voici » ?

Dans son sermon sur la montagne, le Sauveur nous a invités à nous réconcilier avec nos frères et sœurs avant de nous approcher de l'autel. Paul a enseigné que nous sommes « sanctifiés » à l'autel par l'expiation de Jésus-Christ.

Le prophète Léhi « quitta sa maison [...] et ses choses précieuses. [Puis] il construisit un autel [...] et fit une offrande au Seigneur [...] et rendit grâces au Seigneur. »

La Bible et le Livre de Mormon nous enseignent comment adorer le Fils de Dieu à l'autel. Pourquoi ?

Nos premiers parents, Adam et Ève, ont construit des autels et y ont adoré Dieu. Après avoir été chassés du jardin d'Éden et avoir adoré le Seigneur pendant de « nombreux jours », un ange leur est apparu et leur a posé une question poignante qui pourrait être posée à chacun de nous : « Pourquoi offres-tu des sacrifices au Seigneur ? »

Adam a répondu : « Je ne le sais. »

La réponse de l'ange à l'humble aveu d'Adam est superbe : « C'est une similitude du sacrifice du Fils unique du Père. [...] C'est pourquoi, tu feras tout ce que tu fais au nom du Fils, tu te repentiras et invoqueras dorénavant Dieu au nom du Fils. »

La table de Sainte-Cène et les autels du temple symbolisent le sacrifice de Jésus-Christ et son expiation infinie.

Quand nous contractons des alliances et les honorons en recevant l'ordonnance de la Sainte-Cène à l'église, et la dotation et le scellement au temple, nous nous lions au Sauveur et obtenons

jtorëve të ditëve të mëvonshme çfarë bëni?» Ai i vuri mënjane ato simbole dhe tregoi me gisht altarin e madh prej druri në mes të shenjtërores. Ai tha se anëtarët e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme i përgatitin dhe i bekojnë bukën dhe ujin mbi altar. E pyeta nëse altari i madh, në dukje i instaluar aty, hiqej para se të bëheshin shërbesat e motrave dhe vëllezërve tanë hebrenj, myslimanë, katolikë ose protestantë. Ai tha se altari qëndron në vend, sepse edhe disa nga ato besime e përdorin altarin në një mënyrë apo një tjetër.

Abrahami ndërtoi një altar, e lidhi Isakun dhe ishte gati ta flijonte djalin e tij të vetëm, por u urdhërua të ndalej dhe ai shpalli, siç ka shpallur Zoti: “Ja ku jam”! Sa herë ka dalë vullnetar I Madhi Unë Jam ose një nga profetët e Tij duke thënë: “Ja ku jam”?!

Gjatë Predikimit të Tij në Mal, Shpëtimtari na ftoi të pajtohemi me vëllezërit dhe motrat tona para se t'i afrohem altarit. Pali dha mësim se ne “shenjtër[ohemi]” në altar nëpërmjet Shlyerjes së Jezu Krishtit.

Profeti Lehi “la shtëpinë e tij ... dhe gjërat e tij të çmueshme. ... [Pastaj] ai ndërtoi një altar ... dhe i bëri një flijim ... dhe i dha falënderime Zotit.”

Bibla dhe Libri i Mormonit na mësojnë ta adhurojmë Birin e Perëndisë në altarë. Përse?

Prindërit tanë të parë, Adami dhe Eva, ndërtuan altarë dhe adhuronin atje. Pasi u dëbuan nga Kopshti i Edenit dhe adhuruan për “shumë dit[ë]”, një engjëll i vizitoi dhe i bëri një pyetje të goditur që mund t'i bëhet secilit prej nesh: “Përse ia ofron flijimet Zotit?”

Adami u përgjigj: “Nuk e di”.

Përgjigja e engjëllit ndaj pohimit të përlur të Adamit është mahnitëse: “Kjo ... është në ngjashmëri me flijimin e të Vetëmlindurit të Atit. ... Si rrjedhim, ti do të bësh gjithçka që bën, në emër të Birit dhe do të pendohesh e do t'i thërrasësh Perëndisë në emër të Birit përgjithmonë.”

Tryeza e sakramentit dhe altarët e tempullit simbolizojnë flijimin e Jezu Krishtit dhe Shlyerjen e Tij të pafundme.

Ndërsa i bëjmë dhe i nderojmë besëlidhjet tona, duke marrë ordinancat e sakramentit në kishë dhe dhurimin e vulosjen në tempull, ne lidhemi me Shpëtimtarin, duke fituar qasje më të

un plus grand accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Miséricorde et protection à travers les alliances

Lorsque j'avais 15 ans, j'ai demandé à mon père si je pouvais manquer la réunion de Sainte-Cène, seulement un dimanche en janvier, à l'occasion d'un match spécial de football américain. Il a répondu que j'étais suffisamment âgé pour prendre cette décision par moi-même et m'a suggéré de réfléchir à un simple conseil. Il a dit : « Si tu décides de manquer la réunion de Sainte-Cène une fois, il sera beaucoup plus facile de refaire le même choix plus tard. »

Si le Sauveur est le grand rassembleur, alors l'adversaire est le séparateur. Lui, Satan, nous tente afin de nous éloigner de nos lieux d'adoration consacrés et de la protection de Jésus-Christ. Quand nous adorons le Sauveur, nous recevons « le pouvoir de résister au courant naturel du monde ». Quand nous prenons le temps de communier avec lui, nous avons la promesse d'être « délivré[s] de Satan ». « Puis, si nous gardons nos alliances, il nous dote desonpouvoir fortifiant. » Oh, combien je chéris l'expérience de communier avec le Sauveur par les alliances que je fais aux autels sacrés.

L'acquisition d'une compréhension de l'expiation éternelle du Sauveur, ligne sur ligne, précepte sur précepte, agit comme une vaccination spirituelle contre les ruses de l'adversaire. Les jeunes Elder Jaggi, à Mexico, Zuster (sœur) Jaggi, en Belgique, et d'autres missionnaires à travers le monde ont bien plus de chances de voir leurs amis demander les bénédictions du baptême et du don du Saint-Esprit si ces amis assistent à la réunion de Sainte-Cène dans la semaine qui suit leur premier contact avec eux.

Un jeune adulte aux Tonga ou aux Samoa a bien plus de chance d'être scellé dans la maison du Seigneur s'il s'est préparé pour sa dotation et l'a reçue peu après la fin de ses études. Pendant la dotation, les membres sont incités à vivre et à respecter cinq lois qui leur confèrent pouvoir et protection. Quand nous faisons des alliances avec le Seigneur, une relation de réciprocité se forme. Nous lui montrons notre loyauté et notre amour. Notre force et notre pouvoir grandissent à chaque promesse faite et tenue.

madhe te mëshira, mbrojtja, shenjtërimi, shërimi dhe prehja e Tij.

Mëshirë dhe Mbrojtje Nëpërmjet Besëlidhjeve

Kur isha një djalosh i ri 15-vjeçar, e pyeta babin tim a mund të mungoja në mbledhjen e sakramentit veç një të diel në janar për një ndeshje të veçantë futbolli amerikan. Ai tha se isha mjaft i rritur për ta bërë vetë atë zgjedhje dhe më kërkoi të merrja parasysh një këshillë. Ai tha: “Nëse zgjedh të mungosh një herë në sakrament, është shumë më e lehtë të zgjedhësh të mungosh përsëri pastaj”.

Nëse Shpëtimtari është lidhësi i madh, atëherë kundërshtari është ndarësi i madh. Ai, Satani, na tundon të ndahemi prej vendeve tona të përkushtuaratë adhurimit dhe nga mbrojtja e Jezu Krishtit. Kur e adhurojmë Shpëtimtarin, ne marrim “fuqi për të shkuar kundër rrjedhës së natyrshme të botës”. Kur kalojmë kohë në lidhje të ngushtë me Të, ne kemi një premtim se do të “çlirohe[mi] nga Satani”. Më pas, ndërsa i mbajmë besëlidhjet tona, Ai na dhuron fuqinë e Tij... forcuesë”. O, sa e çmoj përvojën e komunikimit me Shpëtimtarin nëpërmjet besëlidhjeve të bëra në altarët e shenjtë!

Ndërtimi i një kuptueshmërie për Shlyerjen e përgjeshme të Shpëtimtarit rresht pas rreshti, parim pas parimi, siguron imunitet shpirtëror kundër dredhive të kundërshtarit. Plaku [Eldër] Jagi misionar i ri në moshë në Meksikë, Zuster [Motra] misionare Jagi në Belgjikë dhe misionarët e tjerë në mbarë botën kanë shumë më tepër gjasa t'i shohin miqtë e tyre të gëzojnë bekimet e pagëzimit dhe marrjes së dhuratës së Frymës së Shenjtë, nëse miqtë e tyre [kërkues] e frekuentojnë mbledhjen e sakramentit brenda javës së parë nga çasti i kontaktit.

Një i/e ri/re në moshë madhore në Tongë ose Samoa ka shumë më tepër gjasa të vulozet në shtëpinë e Zotit nëse është përgatitur dhe ka marrë dhurimin e vet menjëherë pas diplomimit në universitet. Në ordinancën e dhurimit, anëtarët marrin ftesën që të jetojnë, t'u binden dhe të mbajnë pesë ligje që ofrojnë në jetën e tyre fuqi dhe mbrojtje. Ndërsa bëjmë besëlidhje me Zotin, formohet një marrëdhënie reciproke. Ne tregojmë besnikërinë dhe dashurinë tonë ndaj Tij. Forca dhe fuqia jonë rriten me çdo premtim që bëjmë dhe mbajmë.

Réflexion et sanctification

Quand, humblement et symboliquement, nous nous agenouillons devant les autels du Seigneur, nous avons l'occasion de réfléchir, « arrêté[s] quant à l'orgueil de [notre] cœur, [nous humiliant] devant Dieu ». Lorsque j'étais jeune, avant que je sorte avec mes amis, ma mère me disait souvent : « Rappelle-toi qui tu es et passe me voir quand tu rentres. » Il m'arrivait parfois de ne pas passer la voir quand je rentrais à la maison, car il était trop tard. Je regrette d'avoir manqué ces tête-à-tête importants avec ma mère.

Aujourd'hui, je me réjouis de mes tête-à-tête avec notre Père céleste. Dans mon rituel quotidien de culte personnel, quand je m'agenouille pour prier, à côté de mon lit ou avec ma famille, je m'imagine agenouillé devant un autel, réfléchissant à ma vie et l'examinant. Je pense à la Sainte-Cène, aux morceaux entiers de pain, brisés et rompus pour nous, chacun étant un symbole du corps brisé de notre Rédempteur. Je me rappelle l'enseignement de Dallin H. Oaks que « chaque morceau de pain est unique, tout comme les individus qui en prennent sont uniques ». Quand je m'agenouille pour prier, je réfléchis à la manière dont je peux offrir ma volonté à Dieu.

David A. Bednar a enseigné : « L'ordonnance de la Sainte-Cène est une invitation sainte et répétée à nous repentir sincèrement et à nous régénérer spirituellement. L'acte de prendre le pain et l'eau n'offre pas, en soi, le pardon des péchés. Mais, si nous nous préparons consciencieusement et participons à cette sainte ordonnance, le cœur brisé et l'esprit contrit, alors nous avons la promesse que nous aurons toujours l'Esprit du Seigneur avec nous. Et, par le pouvoir sanctificateur du Saint-Esprit et sa compagnie constante, nous pourrions toujours conserver le pardon de nos péchés. »

Quand Amy et moi examinons en détail les expériences de notre vie, nous célébrons le don d'amour et de sacrifice parfaits de Jésus-Christ. Nous voyons aussi à quel point l'enfer s'est déchaîné. Comment pouvons-nous surmonter le jugement, l'anxiété, la dépression, le cancer, le diabète, le harcèlement en ligne, le vol d'identité, une fausse couche, la perte d'un enfant, d'un frère ou d'un père ? C'est parce que Jésus-Christ a pris la coupe amère d'étourdissement, la coupe de colère – pour moi, pour ma famille et pour nous

Reflektim dhe Shenjtërim

Kur gjunjëzohemi me përlulesi dhe simbolikisht në altarët e Zotit, kjo është një mundësi për reflektim “[duke] ndaluar ... kryelartë[sinë] në zemrat [tona] ... [duke e përlulur veten] para Perëndisë”. Para se të dilja me miqtë e mi në rini, nëna ime shpesh thoshte: “Kujto kush je dhe më raporto kur të kthehesh në shtëpi”. Disa net nuk arrita t'i raportoja sepse mbërrita në shtëpi shumë vonë. Më vjen keq që i humba ato biseda të rëndësishme me nënën time.

Sot mezi i pres raportimet që më lidhin me Atin Qiellor. Në modelin tim të përditshëm të adhurimit vetjak, unë gjunjëzohem në lutje, pranë shtratit tim ose kur mblidhem me familjen, dhe e përfytyroj veten të gjunjëzuar tek altarët, duke i bërë një reflektim dhe shqyrtim jetës sime. Mendoj për sakramentin, po, për të gjitha ato copa buke, të thyera dhe të copëtuara për ne, ku secila është një simbol i trupit të thyer të Shpëtimtarit tonë. Më vjen ndër mend mësimi i Presidentit Dallin H. Oaks që “çdo copë buke është e veçantë, ashtu siç janë të veçantë individët që e marrin atë”. Kur gjunjëzohem në lutje, mendoj se si mund t'ia jap Perëndisë vullnetin tim.

Plaku Dejvid A. Bednar dha mësim se “ordinanca e sakramentit është një ftesë e shenjtë dhe e përsëritur për t'u penduar sinqerisht dhe për t'u ripërtërirë shpirtërisht. Veprimi i marrjes së sakramentit, në vetvete, nuk na pastron nga mëkatet. Por ndërsa përgatitemi në mënyrë të ndërgjegjshme dhe marrim pjesë në këtë ordinancë të shenjtë me një zemër të thyer e shpirt të penduar, atëherë premtimi është që ne mund të kem gjithmonë shpirtin e Zotit me ne. Dhe nëpërmjet fuqisë shenjtëruese të Frymës së Shenjtë si shoqëruesin tonë të vazhdueshëm, ne gjithmonë mund ta mbajmë një heqje të mëkateve tona.”

Kur unë me Emin i analizojmë mirë përvojat tona të jetës, ne kremtojmë dhuratën e dashurisë dhe flijimit të përsosur të Jezu Krishtit. Ne shohim se si është çliruar edhe tërbimi i ferrit. Si mund t'i kapërcejmë vështirësitë gjyquese, ankthin, depresionin, kancerin, diabetin, bullizmin në internet, vjedhjen e identitetit, shtatzënitë e humbura, vdekjen e një fëmije, një vëllai dhe një babai? Sepse Jezusi piu nga kupa e hidhur drithëruese, kupa e tërbimit, për mua, për familjen time, për të gjithë ne!

tous!

Gethsémané, tableau d'Adam Abram, publié avec la permission de altusfineart.com © 2025

La « coupe amère » qu'il a bue dans le jardin de Gethsémané et sa souffrance « intensifiée » sur la croix du Calvaire nous permettent de déposer notre dureté, notre rébellion, notre violence, nos colères et nos frayeurs sur les autels du Seigneur, et d'être continuellement « sanctifi[és] par la réception du Saint-Esprit ».

Patricia Holland a dit : « Ma prière la plus sincère pour vous et moi aujourd'hui est que nous renoncions complètement à nous-mêmes, et que nous nous déposions sur l'autel des promesses et de la paix de Dieu, où que nous soyons et quoi que nous ayons fait. »

Un lieu de guérison et de repos

Quand nous venons à l'autel, nous n'obtenons pas de récompense ; nous en apprenons plus sur Celui qui donne. C'est en apprenant ainsi et en nous liant à Dieu par alliance que nous obtenons la guérison. Néphi a dit : « Il m'a rempli de son amour, oui, jusqu'à ce que ma chair en soit consumée. » Et notre Sauveur aimant nous a lancé l'invitation : « N'allez-vous pas maintenant revenir à moi, et vous repentir de vos péchés, et être convertis, afin que je vous guérisse? »

Quand elles étaient petites, une des héroïnes favorites de nos deux aînées, Mackenzie et Emma, était Le Monde de Narnia : Le Lion, la Sorcière blanche et l'Armoire magique. Nous aimions tous le grand Lion, Aslan. Nous avons gardé un souvenir mémorable du passage où le grand Lion donne sa vie pour Edmund. Mémorable, parce que les parents, tout comme les enfants, ont versé des larmes lorsque la Sorcière blanche a tué le lion sur la table de pierre. Mémorable, car l'espoir a perduré, malgré la tragédie, jusqu'à ce que le spectaculaire se produise. Des cris de joie ont résonné dans la petite chambre quand Aslan a été ressuscité et a dit : « Si la Sorcière connaissait le véritable sens du sacrifice, [...] elle saurait que, si une victime consentante, qui n'a commis aucune trahison, mourait à la place d'un traître, la Table de pierre se briserait et la mort elle-même serait vaincue. »

Jésus-Christ guérit toutes les blessures. Grâce à Jésus-Christ, nous pouvons vivre à nouveau.

À la conférence générale d'octobre 2022, le

Gethsemane [Gjetsemani], nga Adam Abram, me mirësinë e altusfineart.com © 2025

“Kup[a] e hidhur” që Ai e piu në Kopshtin e Gjetsemanit, dhe vuajtja e Tij që “u përforcua” në kryqin e Kalvarit, na lejojnë të kërkojmë shërim në altarët e Zotit prej përvojave të vështira, prej prirjeve për të qenë harbutë, të dhunshëm dhe të tërbuar dhe nga përvojat që na bëjnë të dridhemi si dhe të “shenjtërohe[m]i nëpërmjet marrjes së Frymës së Shenjtë”, gjithmonë.

Motra Patrisha Holland tha: “Lutja ime më e thellë për ju dhe për veten time sot është që t'ia nënshtrojmë vullnetin tonë plotësisht Perëndisë, ta vendosim veten në altarin e premtimeve dhe paqes së Perëndisë, kudo qofshim dhe çfarëdo të kemi bërë”.

Një Vend Shërimi dhe Prehjeje

Kur vijmë në altar, ne nuk po fitojmë një shpërblim; po mësojmë për Dhënësin e Dhuratës. Prej atij mësimi që nxjerrim dhe asaj lidhjeje besëlidhëse vjen shërimi. Nefi tha: “Ai më ka mbushur me dashurinë e tij deri në tretjen e mishit tim”. Dhe Shpëtimtari ynë i dashur na ftoi: “A nuk do të ktheheni tani tek unë dhe të pendoheni për mëkatet tuaja dhe të ktheheni në besim, që të mund t'ju shëroj?”

Kur dy bijat tona më të mëdha, Mekenzi dhe Ema, ishin të vogla, një nga historitë e tyre të parapëlqyera ishte Kronikat e Narnias: Luani, Magjistarja dhe Dollapi i Rrobave. Ne të gjithë ramë në dashuri me luanin, Asllanin. Një nga mbrëmjet tona më të paharrueshme duke lexuar librin ishte kur luani i madhërisëm dha jetën e tij për Edmundin. Them e paharrueshme sepse prindërit dhe vajzat derdhën lot kur luanin e vrau Magjistarja në Tryezën e Gurtë. E paharrueshme sepse shpresa vijonte, pavarësisht nga tragjedia, derisa ndodhi më e pabesueshmja. Klithmat e gëzimit kumbuan në atë dhomë të vogël të gjumit kur Asllani u ringjall dhe tha: “Nëse Magjistarja do ta dinte kuptimin e vërtetë të flijimit, ... atëherë ajo do ta dinte se nëse një viktimë e gatshme që nuk kishte kryer asnjë tradhti, do të vdiste në vend të një tradhtari, Tryeza [e Gurtë] do të shkërmoqej dhe vetë Vdekja do të [fillonte të zmbropsej tej]”.

Jezu Krishti i shëron të gjitha plagët. Jezu Krishti e bën të mundur që të jetojmë përsëri.

Në bisedën e tij në konferencën e përg-

président Nelson a raconté une visite de groupe qui s'est déroulée lors des visites guidées d'un temple. Un jeune garçon était là. Le président Nelson a enseigné :

« Quand le groupe est entré dans une salle de dotation, le garçon a pointé du doigt l'autel où les personnes s'agenouillent pour contracter des alliances avec Dieu et a dit : 'Oh, c'est bien ! Il y a un endroit où les gens peuvent se reposer pendant leur parcours dans le temple.' »

« Il n'avait certainement aucune idée du lien entre le fait de contracter une alliance avec Dieu dans le temple et la magnifique promesse du Sauveur :

« 'Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.' »

« 'Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, [...] et vous trouverez du repos pour vos âmes.' »

« 'Car mon joug est doux et mon fardeau léger' [Matthieu 11:28-30; italiques ajoutées]. »

« Le Fils de l'homme n'a pas où reposer sa tête », pourtant il invite ses disciples, vous et moi, à la table de Sainte-Cène pour qu'ils se reposent avec lui. La paix règne quand on est humblement agenouillé devant l'autel. Les bras de notre Sauveur sont tendus, sa table est prête. Venez adorer le Fils de Dieu à ses autels sacrés. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

jithshme të tetorit 2022, Presidenti Rasëll M. Nelson përshkroi një grup turistik që po viziton-te shtëpinë e hapur të tempullit. Atje ishte një djalë i vogël. Presidenti Nelson dha mësim:

“Kur grupi i vizitës turistike hyri në një dhomë dhurimi, djali drejtoi gishtin për nga altari, ku njerëzit gjunjëzohen për të bërë besëlidhje me Perëndinë dhe tha: 'O sa mirë. Këtu është një vend ku njerëzit të çlodhëngjatë rrugëtimit të tyre në tempull.' »

... Ai me gjasë nuk ishte fare në dijeni për lidhjen e drejtpërdrejtë mes bërjes së një besëlidhjeje me Perëndinë në tempull dhe premtime të mahnitës të Shpëtimtarit:

'Ejani tek unë, o ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t'ju jap çlodhje.

Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë, ... dhe ju do të gjeniprehjepër shpirtat tuaj.

Sepse zgjedha ime është e ëmbël dhe barra ime është e lehtë' [Mateu 11:28-30; theksimi i shtuar].”

“Biri i [N]jeriut nuk ka [vend] ku të mbështetë kokën”, prapëseprapë Ai i ftoi dishepujt e Tij, ju dhe mua, në tryezën e sakramentit për të gjetur prehje me Të atje. Kur “shpirtat e përlur gjunjëzohen tek altarët”, gufon paqja. Krahët e Shpëtimtarit tonë janë të shtrirë; tryeza e Tij ka vend për të gjithë. Ejani të adhuron Birin e Perëndisë në altarët e Tij të shenjtë! Në emrin e Jezu Krishtit, amen.